

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

υπ' Αρ. 577 της 27ης ΜΑΙΟΥ 1967

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ο περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμος του 1967, εκδίδεται διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας συμφώνως τω Άρθρω 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 24 του 1967

ΝΟΜΟΣ ΡΥΘΜΙΖΟΝ ΤΟΝ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΤΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΟΤΟΥ, ΠΡΟΝΟΩΝ ΠΕΡΙ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΔΩΝ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΘΙΔΡΥΩΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ ΩΦΕΛΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΚΗΡΥΤΤΟΝΤΑΙ ΩΣ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΕΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Μέρος Ι.—ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Συνοπτικός τίτλος. 17 του 1968 67 του 1972 6 του 1973 1 του 1975 18 του 1977 30 του 1979 57 του 1979 82 του 1979 92 του 1979 54 του 1980 12 του 1983 167 του 1987 37 του 1988 18 του 1990 203 του 1990 52(I) του 1994 61(I) του 1994 26(I) του 2001 111(I) του 2001 70(I) του 2002 79(I) του 2002 159(I) του 2002 212(I) του 2002 110(I) του 2003 111(I) του 2003.	1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμος του 1967.
Ερμηνεία.	2. Εν τω παρόντι Νόμω, εκτός εάν εκ του κειμένου προκύπτει διάφορος έννοια—
2 του 70(I) του 2002. 69(I) του 2002.	«άδεια για λόγους ανωτέρας βίας» σημαίνει την άδεια για λόγους ανωτέρας βίας η οποία λαμβάνεται σύμφωνα με τον περί Γονικής Άδειας και Άδειας για λόγους Ανωτέρας Βίας Νόμο του 2002·
2 του 70(I) του 2002. 69(I) του 2002.	«Γονική άδεια» σημαίνει τη γονική άδεια η οποία λαμβάνεται σύμφωνα με τον περί Γονικής Άδειας και Άδειας για λόγους Ανωτέρας Βίας Νόμο του 2002·
2 του 6 του 1973. 2 του 159(I) του 2002.	«Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών» σημαίνει το δυνάμει του άρθρου 12 των περί Ετησίων Αδειών Μετ' Απολαβών Νόμων του 1967 έως 1973 καθιδρυθέν Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών·

- 8 του 1967
25 του 1968
23 του 1969
26 του 1970
34 του 1972
66 του 1972
5 του 1973.
- «εργατική διαφορά» σημαίνει οιαδήποτε διαφοράν μεταξύ εργοδοτών και εργοδοτούμενων ή μεταξύ εργοδοτούμενων και εργοδοτούμενων, εν σχέσει προς την απασχόλησιν ή την μη απασχόλησιν ή τας συνθήκας απασχολήσεως ή τους όρους απασχολήσεως οιαδήποτε προσώπων είτε εργοδοτούμενων υπό του εργοδότη μετά του οποίου εγείρεται η διαφορά είτε μη·
- Κεφ. 182.
- «Εργατικόν Συμβουλευτικόν Σώμα» σημαίνει το υπό του Υπουργού καθιδρυθέν δυνάμει του περί Ωρών Απασχολήσεως Νόμου Σώμα ίνα συμβουλεύη επί εργατικών ζητημάτων και συνιστάμενον εκ μελών αντιπροσωπευόντων εργοδότης και εργοδοτούμενους αντιστοιχώς, υπό την προεδρίαν του Υπουργού·
- 2(α) του 67 του 1972.
2(α) του 17 του 1968.
- «εργοδοτούμενος» σημαίνει πρόσωπον εργαζόμενον δι' έτερον πρόσωπον είτε δυνάμει συμβάσεως εργασίας ή μαθητείας είτε υπό τοιαύτας περιστάσεις εκ των οποίων δύναται να συναχθή η ύπαρξις σχέσεως εργοδότη και εργοδοτούμενου, ο δε όρος 'εργοδότης' θα ερμηνεύηται αναλόγως και θα περιλαμβάνη την Κυβέρνησιν της Δημοκρατίας·
- 2 του 52(1) του 1994.
Κεφ. 113.
9 του 1968
76 του 1977
17 του 1979
105 του 1985
198 του 1986
19 του 1990.
- Νοείται ότι ο όρος 'εργοδοτούμενος' περιλαμβάνει και κάθε πρόσωπο το οποίο είναι μέτοχος σε ιδιωτική εταιρεία, όπως ο όρος αυτός καθορίζεται στον περί Εταιρειών Νόμο, και εργάζεται στην εταιρεία αυτή, όχι όμως με βάση σύμβαση εργασίας ή κάτω από περιστάσεις από τις οποίες μπορεί να συναχθεί η ύπαρξις σχέσεως εργοδότη και εργοδοτούμενου.
- 2 του 54 του 1980.
- Ίνα αποφευχθή οιαδήποτε αμφιβολία περί την ερμηνείαν του ορισμού «εργοδοτούμενος» του άρθρου 2 του βασικού νόμου διά του παρόντος δηλούται ότι εις τον ορισμόν τούτον περιλαμβάνεται και παν πρόσωπον απασχολούμενον μονίμως ή προσωρινώς εις οργανικήν ή άλλην θέσιν παρ' οιαδήποτε νομικήν προσώπω δημοσίου δικαίου ή παρ' οιαδήποτε οργανισμό δημοσίου δικαίου άνευ νομικής προσωπικότητος, ιδρυομένω προς το δημόσιον συμφέρον·
- 3 του 54 του 1980
2(β) του 67 του 1972.
2(β) του 17 του 1968.
8 του 1967
25 του 1968
23 του 1969
26 του 1970
34 του 1972
66 του 1972
5 του 1973
85 του 1979
- «ημερομίσθιον» περιλαμβάνει πάσαν χρηματικήν αντιμισθίαν εκ της απασχολήσεως εργοδοτούμενου ή παν κέρδος εκ της τοιαύτης απασχολήσεως δεκτικών χρηματικής αποτιμήσεως ως και την εισφοράν την καταβλητέαν εις το Κεντρικόν Ταμείον Αδειών, το ιδρυθέν δυνάμει των περί Ετησίων Αδειών μετ' Απολαβών Νόμων του 1967 έως 1979, εξαιρουμένων όμως εκτάκτων προμηθειών και κατά χάριν (ex - gratia) πληρωμών·
- «ορισθείσα ημέρα» σημαίνει την διά γνωστοποιήσεως, δημοσιευομένης εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας, ορισθείσαν υπό του Υπουργικού Συμβουλίου ημέραν ενάρξεως της υπό εργοδοτών καταβολής εισφορών δυνάμει του παρόντος Νόμου·
- «πληρωμή λόγω πλεονασμού» σημαίνει πληρωμήν εκ του Ταμείου ή οιαδήποτε πληρωμήν γενομένην εν όλω ή εν μέρει, δυνάμει της επιφυλάξεως του εδαφίου (3) του άρθρου 16, εις εργοδοτούμενον του οποίου η απασχόλησις ετερματίσθη λόγω του ότι ούτος ήτο πλεονάζων·
- 2 του 18 του 1990.
41 του 1980
48 του 1982
11 του 1983
7 του 1984
10 του 1985
116 του 1985
- «συντάξιμη ηλικία» σημαίνει τη συντάξιμη ηλικία όπως αυτή ορίζεται στους περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμους του 1980 μέχρι 1990·
- «Ταμείον» σημαίνει το δυνάμει του άρθρου 24 συσταθέν υπό του Υπουργικού Συμβουλίου Ταμείον διά πλεονάζον προσωπικών·
- «Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργόν Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4 του 1987
199 του 1987
214 του 1987
68 του 1988
96 του 1989
136 του 1989
17 του 1990.

Μέρος ΙΙ.—ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ

3 του 92 του 1979.
Δικαίωμα του
εργοδοτούμενου εις
αποζημίωσιν επί τω
τερματισμώ της
απασχολήσεως του.
Πρώτος Πίναξ.

3.—(1) Όταν, κατά ή μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος άρθρου, ο εργοδότης τερματίζει δι' οιονδήποτε λόγον άλλον ή των εν τω άρθρω 5 εκτιθεμένων λόγων, την απασχόλησιν εργοδοτούμενου ο οποίος έχει απασχοληθή συνεχώς υπ' αυτού επί είκοσι έξ τουλάχιστον εβδομάδας, ο εργοδοτούμενος κέκτηται δικαίωμα εις αποζημίωσιν υπολογιζομένην συμφώνως προς τον Πρώτον Πίνακα:

Νοείται ότι ο εργοδότης και ο εργοδοτούμενος δύνανται δι' εγγράφου συμβάσεως συναφθείσης κατά τον χρόνον της προσλήψεως του εργοδοτούμενου να παρατείνωσι την υπό του παρόντος άρθρου προβλεπομένην περίοδον συνεχούς απασχολήσεως μέχρις ανωτάτου ορίου εκατόν τεσσάρων εβδομάδων.

2 του 61(Ι) του
1994.

Νοείται περαιτέρω ότι, προκειμένου περί εργοδοτών οι οποίοι απασχολούν πέραν των δεκαεννέα εργοδοτούμενων, σε περίπτωση κατά την οποία κριθεί ότι ο τερματισμός της απασχολήσεως του εργοδοτούμενου ήταν έκδηλα παράνομος ή παράνομος και κακόπιστος, τότε το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών δύναται, αν κατά τη γνώμη του οι περιστάσεις το δικαιολογούν και ο εργοδοτούμενος το έχει ζητήσει ως θεραπεία, να διατάξει την επαναπρόσληψη του εργοδοτούμενου και ταυτόχρονα την καταβολή αποζημίωσης για τη ζημιά την οποία πράγματι ο εργοδοτούμενος υπέστη ως συνέπεια της απόλυσης του, νοουμένου ότι το ποσό αυτό δε θα υπερβαίνει τα ημερομίσθια δώδεκα μηνών.

(2) Η αποζημίωσις εις την οποίαν δικαιούται ο εργοδοτούμενος συμφώνως προς το εδάφιον (1) καταβάλλεται υπό του εργοδότη καθ' ον ποσόν αυτή δεν υπερβαίνει τα ημερομίσθια του εργοδοτούμενου δι' έν έτος, και εκ του Ταμείου καθ' ον ποσόν αυτή υπερβαίνει τα ημερομίσθια του εργοδοτούμενου δι' έν έτος.

Απώλεια
δικαιώματος εις
αποζημίωσιν.
3 του 18 του 1990.

4. Εργοδοτούμενος δεν δικαιούται εις αποζημίωσιν λόγω τερματισμού της απασχολήσεώς του δυνάμει του παρόντος Νόμου εάν προ της ημερομηνίας του τερματισμού της απασχολήσεώς του συνεπλήρωσε την συντάξιμη ηλικία.

Απόλυσις μη
παρέχουσα
δικαίωμα εις
αποζημίωσιν.

5. Τερματισμός απασχολήσεως δι' οιονδήποτε των ακολούθων λόγων δεν παρέχει δικαίωμα εις αποζημίωσιν:

(α) όταν ο εργοδοτούμενος παραλείπη να εκτελέση την εργασίαν του κατ' ευλόγως ικανοποιητικόν τρόπον:

Νοείται ότι προσωρινή ανικανότης προς εργασίαν οφειλομένη εις ασθένειαν, βλάβην, τοκετόν ή νόσον δεν θεωρείται ως εμπόπτουσα εντός της παραγράφου ταύτης·

(β) όταν ο εργοδοτούμενος κατέστη πλεονάζων υπό την έννοιαν του Μέρους ΙV.

(γ) όταν ο τερματισμός οφείληται εις ανωτέραν βίαν, πολεμικήν ενέργειαν, πολιτικήν εξέγερσιν, θεομηνίαν ή καταστροφήν των εγκαταστάσεων διά πυρκαϊάς μη οφειλομένης εις εσκεμμένην ενέργειαν ή αμέλειαν του εργοδότη·

(δ) όταν η απασχολήσις τερματίζεται κατά την λήξιν συμβάσεως τακτής περιόδου, ή λόγω της υπό του εργοδοτούμενου συμπληρώσεως της κανονικής ηλικίας αφυπηρετήσεως βάσει εθίμου, νόμου, συλλογικής συμφωνίας, συμβάσεως, κανόνων της εργασίας ή άλλως:

2 του 111(I) του 2003.	Νοείται, τηρουμένων των διατάξεων του περί Εργοδοτούμενων με Εργασία Ορισμένου Χρόνου (Απαγόρευση Δυσμενούς Μεταχείρισης) Νόμου του 2003, ότι όταν το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών θεωρή ότι οιαδήποτε σύμβασις τακτής περιόδου ή οιαδήποτε σειρά συμβάσεων τακτών περιόδων δέον να θεωρηθώσιν είτε κεχωρισμένως είτε εν συνδυασμῷ ως σύμβασις ακαθορίστου περιόδου, τότε η τοιαύτη σύμβασις ή η τοιαύτη σειρά συμβάσεων θεωρείται ως μη αποτελούσα σύμβασιν τακτής περιόδου διά τους σκοπούς της παρούσης παραγράφου·
	(ε) όταν ο εργοδοτούμενος επιδεικνύη τοιαύτην διαγωγὴν ὥστε να καθιστᾷ αὐτὸν υποκείμενον εἰς ἀπόλυσιν ἄνευ προειδοποιήσεως·
	Νοείται ὅτι ὅταν ὁ εργοδότης δὲν ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμά του πρὸς ἀπόλυσιν ἐντὸς λογικοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τοῦ γεγονότος το ὁποῖον του παρέσχε τὸ δικαίωμα τούτο, θεωρεῖται οὗτος ὡς εγκαταλείψας τὸ δικαίωμά του να ἀπολύσῃ τὸν εργοδοτούμενον·
	(στ) ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τῆς γενικότητος τῆς ἀμέσως προηγουμένης παραγράφου, τὰ ἀκόλουθα δύνανται, μεταξύ ἄλλων, να ἀποτελέσωσι λόγον ἀπολύσεως ἄνευ προειδοποιήσεως, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ὅλων τῶν περιστάτικῶν τῆς περιπτώσεως·
	(i) διαγωγὴ ἐκ μέρους τοῦ εργοδοτούμενου ἡ ὁποία καθιστᾷ σαφές ὅτι ἡ σχέσις εργοδότη καὶ εργοδοτούμενου δὲν δύναται εὐλόγως να ἀναμένηται ὅπως συνεχισθῇ·
	(ii) διάπραξις σοβαροῦ παραπτώματος ὑπὸ τοῦ εργοδοτούμενου ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του·
	(iii) διάπραξις ποινικοῦ ἀδικήματος ὑπὸ τοῦ εργοδοτούμενου ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθηκόντος του, ἄνευ τῆς ρητῆς ἢ σιωπηρᾶς συγκαταθέσεως τοῦ εργοδότη του·
	(iv) ἀπρεπῆς διαγωγὴ τοῦ εργοδοτούμενου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του·
	(v) σοβαρὰ ἢ ἐπαναλαμβανομένη παράβασις ἢ παραγνώρισις κανόνων τῆς ἐργασίας ἢ ἄλλων κανόνων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπασχόλησιν·
Βᾶρος ἀποδείξεως. 4 τοῦ 6 τοῦ 1973.	6.—(1) Καθ' ὅταν οἰανδήποτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου Εργατικῶν Διαφορῶν διαδικασίαν ὁ ὑπὸ τοῦ εργοδότη τερματισμὸς ἀπασχολήσεως τοῦ εργοδοτούμενου τεκμαίρεται, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, ὡς μὴ γενόμενος διὰ τινὰ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 5 ἐκτιθεμένων λόγων.
	(2) Ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τῆς γενικότητος τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἐδαφίου τὰ ἀκόλουθα, μεταξύ ἄλλων, οὐδέποτε συνιστῶσι βασίμους λόγους διὰ τὸν τερματισμὸν ἀπασχολήσεως·
3 τοῦ 52(I) τοῦ 1994. 60 τοῦ 1988.	(α) ἡ ἰδιότης μέλους Συντεχνίας ἢ ἡ συμμετοχὴ εἰς συντεχνιακὰς δραστηριότητας ἐκτὸς τῶν ἐργασίμων ὥρων ἢ, τῇ συγκαταθέσει τοῦ εργοδότη, κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας ἢ ἡ ἰδιότητα μέλους ἐπιτροπῆς ἀσφάλειας σύμφωνα με τὸν περὶ Ἀσφάλειας στοὺς Τόπους Εργασίας Νόμο τοῦ 1988·
	(β) ἡ ἐπιζήτησις ἀξιώματος ὡς ἀντιπροσώπου ἐργατῶν ἢ παρούσα ἢ παρελθούσα ἐνέργεια ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην·
2 τοῦ 203 τοῦ 1990.	(γ) ἡ καλὴ τῆ πίστει ὑποβολὴ παραπόνου ἢ ἡ συμμετοχὴ εἰς διαδικασίαν ἐναντίον εργοδότη συνενταγομένην ἰσχυριζομένην παραβίασιν ἀστικής καὶ ποινικῆς φύσεως νόμων ἢ κανονισμῶν ἢ ἡ προσφυγὴ σε ἀρμόδια διοικητικὴ ἀρχή·
	(δ) φυλὴ, χρῶμα, φύλον, οἰκογενειακὴ κατάστασις, θρησκεία, πολιτικαὶ ἀπόψεις, ἐθνικὴ προέλευσις ἢ κοινωνικὴ καταγωγὴ·

	(ε) εγκυμοσύνη ή μητρότης.
3 του 70(Ι) του 2002.	(στ) Η λήψη γονικής άδειας ή άδειας για λόγους ανωτέρας βίας.
Τερματισμός υπό του εργοδοτούμενου. 4 του 6 του 1973.	7.—(1) Όταν εργοδοτούμενος νομίμως τερματίσει την απασχόλησίν του παρ' εργοδότη λόγω της διαγωγής του εργοδότη, τότε ο τερματισμός ούτος θεωρείται ως τερματισμός υπό του εργοδότη υπό την έννοιαν του άρθρου 3. (2) Καθ' οιανδήποτε ενώπιον του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών διαδικασίαν δυνάμει του παρόντος άρθρου τεκμαίρεται, εις αποδείξεως του εναντίου ότι ο εργοδοτούμενος δεν ετερμάτισε την απασχόλησιν του νομίμως.
Πιστοποιητικόν υπό του εργοδότη.	8.—(1) Εργοδοτούμενος του οποίου η απασχόλησις ετερματίσθη δι' οιονδήποτε λόγον δικαιούται να λάβη, όταν ζητήση τούτο κατά τον χρόνον του τερματισμού, πιστοποιητικόν παρά του εργοδότη καθορίζον τας ημερομηνίας της απασχολήσεώς του και το είδος ή τα είδη της εργασίας εις την οποίαν απησχολήθη. (2) Ουδέν δυσμενές διά τον εργοδοτούμενον περιλαμβάνεται εις το πιστοποιητικόν τούτο.

Μέρος ΙΙΙ.—ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περίοδος προειδοποιήσεως την οποίαν δίδει εργοδότης. 4 του 6 του 1973.	9.—(1) Κατά ή μετά την ορισθείσαν ημέραν η ελαχίστη περίοδος προειδοποιήσεως η δοθησομένη υπό του εργοδότη εις τον εργοδοτούμενον είναι ως ακολούθως: (α) όταν ο εργοδοτούμενος απησχολήθη συνεχώς δι' εικοσιέξ ή πλείονας εβδομάδας αλλ' ολιγωτέρας των πενήκοντα δύο, περίοδος μιάς εβδομάδος· (β) όταν ο εργοδοτούμενος απησχολήθη συνεχώς διά πενήκοντα δύο ή πλείονας εβδομάδας αλλ' ολιγωτέρας των εκατόν τεσσάρων, περίοδος δύο εβδομάδων· (γ) όταν ο εργοδοτούμενος απησχολήθη συνεχώς δι' εκατόν τέσσαρας ή πλείονας εβδομάδας αλλ' ολιγωτέρας των εκατόν πενήκοντα έξι, περίοδος τεσσάρων εβδομάδων· (δ) όταν ο εργοδοτούμενος απησχολήθη συνεχώς δι' εκατόν πενήκοντα έξι ή πλείονας εβδομάδας αλλ' ολιγωτέρας των διακοσίων οκτώ, περίοδος πέντε εβδομάδων·
4 του 92 του 1979.	(ε) Όταν ο εργοδοτούμενος απασχολήθηκε συνεχώς για διακόσιες οκτώ ή περισσότερες εβδομάδες αλλά λιγότερες από διακόσιες πενήντα εννιά εβδομάδες, περίοδος έξι εβδομάδων· (στ) όταν ο εργοδοτούμενος απασχολήθηκε συνεχώς για διακόσιες εξήντα ή περισσότερες εβδομάδες αλλά λιγότερες από τριακόσιες ένδεκα εβδομάδες, περίοδος επτά εβδομάδων· (ζ) όταν ο εργοδοτούμενος απασχολήθηκε συνεχώς για τριακόσιες δώδεκα ή περισσότερες εβδομάδες, περίοδος οκτώ εβδομάδων·
3(α) του 203 του 1990.	Νοείται ότι όταν η απασχόλησις ήτο επί δοκιμαστικής βάσεως, ουδεμία προειδοποίησις απαιτείται εάν κατά την διάρκειαν ή το τέλος της δοκιμαστικής περιόδου οιονδήποτε μέρος αποφασίση όπως η απασχόλησις μη συνεχισθή· Νοείται περαιτέρω ότι ουδεμία δοκιμαστική περίοδος θα είναι μακροτέρα των εκατόν τεσσάρων εβδομάδων, πάσα δε δοκιμαστική περίοδος μακροτέρα των εικοσιέξ εβδομάδων δεν επιπίπτει εντός της παρούσης επιφυλάξεως ειμή δι' εγγράφου συμφωνίας μεταξύ του εργοδότη και του εργοδοτούμενου γενομένης

κατά τον χρόνον της ενάρξεως της απασχολήσεως του εργοδοτουμένου.

(2) Εις πάσας τας ενώπιον του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών διαφοράς δυνάμει του παρόντος άρθρου τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι η απασχόλησις δεν ήτο επί δοκιμαστικής βάσεως.

(3) Ουδέν των εν τω παρόντι άρθρω ή των εν τω άρθρω 10 επηρεάζει το δικαίωμα του εργοδότη ή του εργοδοτουμένου εις μακροτέραν περίοδον προειδοποιήσεως εάν ούτοι δικαιούνται εις ταύτην δυνάμει εθίμου, νόμου, συλλογικής συμφωνίας, συμβάσεως ή δι' άλλων λόγων.

(4) Πάσα πρόνοια εν οιαδήποτε συμβάσει ή άλλη συμφωνία διά προειδοποίησιν μικροτέραν της υπό του παρόντος άρθρου προνοουμένης είναι άκυρος.

3(β) του 203 του 1990.

(5) Η προειδοποίηση που δίδεται με βάση το εδάφιο (1) πρέπει να είναι έγγραφη.

4 του 52(Ι) του 1994.

(6) Η παροχή προειδοποίησης σε εργοδοτούμενο ο οποίος απουσιάζει από την εργασία του λόγω ανικανότητας για εργασία απαγορεύεται για περίοδο μέχρι έξι μηνών από την πρώτη ημέρα της απουσίας του.

(7) Η περίοδος προειδοποίησης εργοδοτουμένου ο οποίος καθίσταται ανίκανος για εργασία συνεπεία επαγγελματικού ατυχήματος το οποίο επισυμβαίνει κατά τη διάρκεια της προειδοποίησης αναστέλλεται.

(8) Ο όρος 'ανίκανος για εργασία' στα εδάφια (6) και (7) και ο όρος 'επαγγελματικό ατύχημα' στο εδάφιο (7) έχουν την έννοια που αποδίδεται σ' αυτούς στους περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμους του 1980 έως 1993.

41 του 1980
48 του 1982
11 του 1983
7 του 1984
10 του 1985
116 του 1985
4 του 1987
199 του 1987
214 του 1987
68 του 1988
96 του 1989
136 του 1989
17 του 1990
218 του 1991
98(Ι) του 1992
64(Ι) του 1993.

5 του 52(Ι) του 1994.
5 του 92 του 1979.
Περίοδος
προειδοποίησης
που δίδει ο
εργοδοτούμενος.

10. Η ελάχιστη περίοδος προειδοποίησης που πρέπει να δίδει ο εργοδοτούμενος στον εργοδότη του είναι ως ακολούθως:

(α) Όταν ο εργοδοτούμενος απασχολήθηκε συνεχώς για είκοσι έξι ή περισσότερες εβδομάδες, αλλά για λιγότερες από πενήντα δύο, περίοδος μιας εβδομάδας·

(β) όταν ο εργοδοτούμενος απασχολήθηκε συνεχώς για πενήντα δύο ή περισσότερες εβδομάδες, αλλά για λιγότερες από διακόσιες εξήντα, περίοδος δύο εβδομάδων· και

(γ) όταν ο εργοδοτούμενος απασχολήθηκε συνεχώς για διακόσιες εξήντα ή περισσότερες εβδομάδες, περίοδος τριών εβδομάδων.

Πληρωμή αντί
προειδοποιήσεως
και εγκατάλειψις
του εις προει-
δοποίησιν
δικαιώματος.
Τρίτος Πίναξ.

11.—(1) Εργοδότης ο οποίος δίδει προειδοποίησιν εις εργοδοτούμενον έχει το δικαίωμα να απαιτήσει παρά του εργοδοτουμένου όπως ούτος αποδεχθή πληρωμήν αντί προειδοποιήσεως. Η πληρωμή αυτή υπολογίζεται συμφώνως προς τας διατάξεις του Τρίτου Πίνακος:

Νοείται ότι όταν εργοδότης ασκή το δυνάμει του παρόντος εδαφίου δικαίωμα

αυτού, ο εργοδοτούμενος θεωρείται, διά τους σκοπούς των Μερών II και IV, ως απασχολούμενος μέχρι της λήξεως της περιόδου της προειδοποίησης την οποίαν θα ελάμβανεν εάν δεν είχε λάβει πληρωμήν αντ' αυτής.

(2) Εργοδοτούμενος εις τον οποίον δίδεται προειδοποίησις υπό του εργοδότη έχει το δικαίωμα, εάν λάβη προσφοράν νέας απασχολήσεως παρ' ετέρω εργοδότη διαρκούσης της περιόδου της προειδοποίησης, να εγκαταλείψη την παρά τω εργοδότη αυτού απασχόλησιν άνευ περαιτέρω προειδοποίησης, ίνα αναλάβη την νέαν απασχόλησιν:

Νοείται ότι όταν εργοδοτούμενος ασκή το δυνάμει του παρόντος εδαφίου δικαίωμα αυτού, ούτος απόλλυσι το δικαίωμά του προς πληρωμήν διά το υπόλοιπον της περιόδου της προειδοποίησης.

4 του 203 του 1990.
Δικαίωμα του εργοδοτουμένου δι' απουσίας διαρκούσης της περιόδου της προειδοποίησης.

12. Εργοδοτούμενος στον οποίο δόθηκε προειδοποίηση από τον εργοδότη του δικαιούται, κατά τη διάρκεια των συνηθισμένων ωρών εργασίας και ύστερα από συμφωνία με τον εργοδότη του, να απουσιάζει από την εργασία χωρίς απώλεια των απολαβών του για χρονικό διάστημα το οποίο να μην υπερβαίνει τις οκτώ ώρες την εβδομάδα, για να μπορέσει να αναζητήσει νέα απασχόληση, υπό την προϋπόθεση ότι το σύνολο των ωρών απουσίας από την ημερομηνία της προειδοποίησης μέχρι τον τερματισμό της απασχόλησής του δε θα υπερβαίνει τις 40 ώρες.

Διάρκεια και συνεχής της απασχολήσεως.
Δεύτερος Πίναξ.

13. Η διάρκεια της περιόδου απασχολήσεως και το εάν η απασχόλησις υπήρξε συνεχής ή μη, αποφασίζονται ως εκτίθεται εν τω Δευτέρω Πίνακι.

Δικαιώματα των μερών κατά την διάρκειαν περιόδου προειδοποίησης.
Τρίτος Πίναξ.

14.—(1) Κατά την διάρκειαν περιόδου προειδοποίησης, τα δικαιώματα αμφοτέρων των μερών διέπονται υπό των διατάξεων του Τρίτου Πίνακος.

(2) Πας όρος εν οιαδήποτε συμβάσει ή άλλη συμφωνία τείνων να περιορίση την νομικήν ενέργειαν του παρόντος άρθρου είναι άκυρος.

Δικαίωμα αμφοτέρων των μερών προς άμεσον τερματισμόν.

15. Ουδέν των εν τω παρόντι Μέρει διαλαμβανομένων επηρεάζει το δικαίωμα του εργοδότη ή του εργοδοτουμένου να τερματίση την αναφορικώς προς την απασχόλησιν μεταξύ των σχέσιν άνευ προειδοποίησης, συνετεία της διαγωγής οιουδήποτε των μερών.

5 του 203 του 1990.
Έγγραφη προειδοποίηση σε περίπτωση μετάθεσης ή μεταφοράς εργοδοτουμένου σε άλλο εργοδότη.

15Α. Εργοδότης ο οποίος προτίθεται να προβεί σε οποιοσδήποτε πράξεις ή ενέργειες που θα έχουν ως αποτέλεσμα τη μετάθεση ή μεταφορά εργοδοτουμένου του σε άλλο εργοδότη, είτε μόνιμα είτε προσωρινά, οφείλει να προειδοποιήσει εγγράφως και όσο το δυνατόν πιο έγκαιρα τον εργοδοτούμενο αναφορικά με τις εν λόγω προθέσεις του, έστω και αν η μετάθεση ή μεταφορά δε θα συνεπάγεται αλλαγή των καθηκόντων ή του τόπου εργασίας του εργοδοτουμένου.

Μέρος IV.—ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

2 και 3 του 1 του 1975.

2. Η ισχύς των διατάξεων του Μέρους IV του βασικού νόμου των προνοουσών περί δικαιώματος εργοδοτουμένων εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού εκ του Ταμείου αναστέλλεται εν σχέσει προς περιπτώσεις καθ' ας η απασχόλησις ετερματίσθη ή τερματίζεται μετά την 14ην Ιουλίου 1974.

3. Ο παρών Νόμος ισχύει διαρκούσης της εκρύθμου καταστάσεως και εν πάση περιπτώσει ουχί πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 1975 ότε και εκπνέει.

2 του 18 του 1977.

Η ισχύς του περί Τερματισμού Απασχολήσεως (Τροποποιητικού) Νόμου του 1975, ήτις δυνάμει του περί της Προσωρινής Νομοθεσίας (Παράτασις της Ισχύος) Νόμου του 1975 και του περί της Προσωρινής Νομοθεσίας (Παράτασις της Ισχύος) Νόμου του 1976 παρετάθη μέχρι της 31ης Μαρτίου, 1977, παρατείνεται μέχρι της 17ης Απριλίου, 1977, περιλαμβανομένης.

3 του 18 του 1977.	Ουδείς δικαιούται εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού εφ' όσον η απασχόλησις αυτού ετερματίσθη μετά την 14ην Ιουλίου, 1974, και προ της 18ης Απριλίου, 1977.
2 του 92 του 1979.	Ουδείς δικαιούται εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού εφ' όσον η απασχόλησις αυτού ετερματίσθη μετά την 14ην Ιουλίου, 1974 και προ της 18ης Απριλίου, 1977.
Δικαίωμα του εργοδοτουμένου εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού. 4 του 18 του 1977. 6(α) του 92 του 1979. Τέταρτος Πίναξ.	16.—(1) Όταν κατά ή μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος εδαφίου, η απασχόλησις εργοδοτουμένου απασχοληθέντος συνεχώς επί εκατόν τέσσαρας τουλάχιστον εβδομάδας υπό του αυτού εργοδότου τερματίζεται λόγω πλεονασμού, ο εργοδοτούμενος δικαιούται εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού εκ του Ταμείου, υπολογιζομένην συμφώνως προς τον Τέταρτον Πίνακα:
2 του 167 του 1987	Νοείται ότι ο Υπουργός δύναται, διά Διατάγματος δημοσιευθησομένου εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας, να μειώση τον υπό του παρόντος εδαφίου καθοριζόμενον αριθμόν εβδομάδων συνεχούς απασχολήσεως ούτως ώστε να ληφθώσιν υπ' όβιν τακτικά και εποχιακά διακυμάνσεις εις την απασχόλησιν εξ οιωδήποτε επαγγέλματι ή ειδική επιχειρήσει.
6 του 52(1) του 1994. 2 του 212(1) του 2002.	Νοείται περαιτέρω ότι, διά τους σκοπούς του παρόντος Μέρους και των εις το παρόν Μέρος αναφερομένων διατάξεων του Δευτέρου και του Τετάρτου Πίνακος, η απασχόλησις λιμενεργάτου, εγγεγραμμένου ή μη, υπό πλειόνων εργοδοτών λογίζεται ως απασχόλησις υπό ενός και του αυτού εργοδότου.
Δεύτερος Πίναξ.	Νοείται έτι περαιτέρω ότι, για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους και των αναφερομένων σ' αυτό διατάξεων του Δεύτερου και του Τέταρτου Πίνακα, η απασχόληση εργοδοτουμένου, ο οποίος απασχολείται κάθε χρόνο στον ίδιο εργοδότη και ο ετήσιος μέσος όρος απασχόλησης για όλη την περίοδο απασχόλησής του στον ίδιο εργοδότη είναι τουλάχιστο δεκαπέντε εβδομάδες, θεωρείται συνεχής.
Δεύτερος Πίναξ.	(2) Η διάρκεια της περιόδου απασχολήσεως και το εάν η απασχόλησις υπήρξε συνεχής ή μη αποφασίζονται, διά τους σκοπούς του εδαφίου (1), συμφώνως προς τον Δεύτερον Πίνακα.
6(β) του 92 του 1979.	Τα εδάφια από (3) έως (7) διαγράφηκαν.
5 του 18 του 1977. Προϋποθέσεις και τρόπος καταβολής πληρωμής λόγω πλεονασμού.	16Α.—(1) Το εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού δικαίωμα ήρτηται εκ των διά του παρόντος άρθρου προνοουμένων προϋποθέσεων, η τοιαύτη δε πληρωμή ενεργείται, εν όλω ή εν μέρει περιοδικώς ή εφ' άπαξ, ως εν τω παρόντι άρθρω προβλέπεται.
Τέταρτος Πίναξ.	(2) Η καταβολή της πληρωμής λόγω πλεονασμού περιοδικώς ενεργείται αναδρομικώς καθ' εβδομάδα δι' εκάστην ημέραν διακοπής της απασχολήσεως του εργοδοτουμένου, η οποία αποτελεί μέρος οιασδήποτε περιόδου διακοπής της απασχολήσεως αυτού.
Τέταρτος Πίναξ.	(3) Το ημερήσιον ύψος της πληρωμής λόγω πλεονασμού είναι διά μεν τας πρώτας είκοσι τέσσαρας ημέρας της περιόδου διακοπής της απασχολήσεως ίσον προς το ημερομίσθιον του εργοδοτουμένου, ως τούτο υπολογίζεται διά τους σκοπούς του Τετάρτου Πίνακος, διά δε τας υπολοίπους ημέρας της τοιαύτης περιόδου ίσον προς τα εβδομήκοντα πέντε επί τοις εκατόν του ως είρηται ημερομίσθιου:
	Νοείται ότι το ημερήσιον ύψος της πληρωμής λόγω πλεονασμού δεν δύναται να είναι χαμηλότερον του ύψους του επιδόματος μητρότητος, επιδόματος ασθενείας, επιδόματος ανεργίας ή επιδόματος σωματικής βλάβης, εις το οποίον, αναλόγως

106 του 1972
22 του 1974
11 του 1975
32 του 1976
68 του 1976.

της περιπτώσεως, θα εδικαιούτο ο εργοδοτούμενος δυνάμει των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων του 1972 έως 1976, εάν αι διατάξεις των ως είρηται Νόμων δεν απηγόρευον την καταβολήν τοιούτου επιδόματος διά την αυτήν περίοδον διά την οποίαν ο εργοδοτούμενος δικαιούται εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού.

(4) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος Νόμου, ουδεμία πληρωμή λόγω πλεονασμού καταβάλλεται δυνάμει του εδαφίου (2) δι' οιαδήποτε ημέραν μετά την παρέλευσιν πενήτηκοντα δύο εβδομάδων από του σχετικού τερματισμού της απασχολήσεως.

(5) Εάν ο εργοδοτούμενος ουδέν ποσόν ή μέρος μόνον του ποσού της πληρωμής λόγω πλεονασμού έλαβε δυνάμει του εδαφίου (2), ολόκληρον το ποσόν ή το υπόλοιπον της ως είρηται πληρωμής, αναλόγως της περιπτώσεως, καταβάλλεται εις τον εργοδοτούμενον εφ' άπαξ μετά την υπ' αυτού συμπλήρωσιν δεκατριών εβδομάδων συνεχούς απασχολήσεως μετά του αυτού εργοδότη:

Νοείται ότι εάν ο εργοδοτούμενος αναλάβη απασχόλησιν μετά τινος εργοδότη μετά την συμπλήρωσιν οιασδήποτε περιόδου επαγγελματικής εκπαίδευσως δυνάμει σχεδίου εγκεκριμένου υπό του Υπουργού, το δυνάμει του παρόντος εδαφίου καταβλητέον εφ' άπαξ ποσόν καταβάλλεται ευθύς μετά την υπ' αυτού ανάληψιν της τοιαύτης απασχολήσεως.

(6) Ουδέν ποσόν καταβάλλεται εις τον εργοδοτούμενον δυνάμει του εδαφίου (5) μετά την παρέλευσιν πενήτηκοντα δύο εβδομάδων από του σχετικού τερματισμού της απασχολήσεως, εκτός εάν η εν τω ως είρηται εδαφίω περίοδος των δεκατριών εβδομάδων συνεχούς απασχολήσεως ή περίοδος επαγγελματικής εκπαίδευσως, αναλόγως της περιπτώσεως, ήρξατο προ της παρελεύσεως των ως είρηται πενήτηκοντα δύο εβδομάδων.

(7) Η πληρωμή λόγω πλεονασμού εις την οποίαν δικαιούται πρόσωπόν τι διά πάσαν ημέραν κατά την οποίαν τούτο τυγχάνει επαγγελματικής εκπαίδευσως δυνάμει σχεδίου εγκεκριμένου υπό του Υπουργού, δύναται, κατόπιν οδηγιών του Υπουργού, να καταβάλληται εις την αρμοδίαν διά την εφαρμογήν του τοιούτου σχεδίου αρχήν, εφ' όσον το εις τον εργοδοτούμενον καταβαλλόμενον επίδομα εκπαίδευσως δυνάμει του ως είρηται σχεδίου είναι ίσον προς ή υψηλότερον του ποσού της πληρωμής λόγω πλεονασμού.

(8) Διά τους σκοπούς του παρόντος άρθρου «ημέρα διακοπής της απασχολήσεως» και «περίοδος διακοπής της απασχολήσεως» κέκηνται αντιστοίχως τας υπό των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων του 1972 έως 1976 αποδοθείσας εις αυτάς εννοίας:

106 του 1972
22 του 1974
11 του 1975
32 του 1976
68 του 1976.

Νοείται ότι ως ημέρα διακοπής της απασχολήσεως λογίζεται και οιαδήποτε ημέρα απουσίας εκ της εργασίας λόγω μητρότητος η οποία εμπίπτει εις το εν τω εδαφίω (2) του άρθρου 16 των ως είρηται Νόμων χρονικόν διάστημα.

5 του 18 του 1977.
Έκπρωσις εκ του δικαιώματος προς λήψιν πληρωμής λόγω πλεονασμού.

16B.—(1) Πρόσωπόν τι εκπίπτει του δικαιώματος προς λήψιν πληρωμής λόγω πλεονασμού δυνάμει του εδαφίου (2) του άρθρου 16Α διά χρονικόν διάστημα μέχρις έξ εβδομάδων, εάν—

(α) καίτοι εκκοινοποιήθη εις αυτό παρά τινος γραφείου ευρέσεως εργασίας ή ετέρου ανεγνωρισμένου γραφείου, ή παρά τινος εργοδότη ή εκ μέρους αυτού, η ύπαρξις θέσεως κενωθείσης ή κενωθησομένης εις κατάλληλόν τινα εργασίαν αρνήται ή παραλείπη άνευ ευλόγου αιτίας να υποβάλη αίτησιν διά την θέσιν ταύτην ή αρνήται άνευ ευλόγου αιτίας να αποδεχθή ταύτην προσφερθείσαν εις αυτόν· ή

(β) αμελή να επωφεληθή ευλόγου τινός ευκαιρίας προς κατάλληλόν τινα απασχόλησιν· ή

(γ) αρνήται άνευ ευλόγου αιτίας να τύχη επαγγελματικής εκπαίδευσως δυνάμει σχεδίου εγκεκριμένου υπό του Υπουργού.

(2) Διά τους σκοπούς του παρόντος άρθρου η απασχόλησις δεν λογίζεται κατάλληλος διά πρόσωπόν τι εάν αυτή είναι—

(α) απασχόλησις εις θέσιν κενωθείσαν συνεπεία στάσεως εργασιών οφειλομένης εις εργατικήν τινα διαφοράν·

(β) απασχόλησις εις το σύνθηδες αυτού επάγγελμα εν τη περιοχή ένθα το τελευταίον συνήθως ειργάζετο είτε έναντι αποδοχών κατωτέρων είτε υπό όρους ολιγώτερον ευνοϊκούς εκείνων ων ηδύνατο ευλόγως να αναμένη ότι θα απελάμβανε λαμβανομένων υπ' όψιν των όρων εργασίας ων συνήθως απελάμβανεν εις το σύνθηδες αυτού επάγγελμα εν τη περιοχή ταύτη ή ων θα απελάμβανεν εάν εσυνέχιζε την απασχόλησιν αυτού·

(γ) απασχόλησις εις το σύνθηδες αυτού επάγγελμα εις οιαδήποτε ετέραν περιοχήν έναντι αποδοχών κατωτέρων ή υπό όρους ολιγώτερον ευνοϊκούς των τηρουμένων εν τη περιοχή ταύτη δυνάμει συλλογικής συμβάσεως ή διαιτητικής αποφάσεως εις το επάγγελμα ή την βιομηχανίαν ένθα θα απασχοληθή ή, ελλείψει τοιαύτης συμβάσεως ή αποφάσεως, των υπό καλών εργοδοτών γενικώς ανεγνωρισμένων.

(3) Μετά την πάροδον ευλόγου υπό τας περιστάσεις χρονικού διαστήματος από της ημέρας καθ' ην πρόσωπόν τι κατέστη άνεργον, απασχόλησις τις δεν λογίζεται ακατάλληλος λόγω μόνον του γεγονότος ότι είναι εκτός του συνήθους αυτού επαγγέλματος ή εκτός της περιοχής ένθα το τελευταίον συνήθως ειργάζετο, εάν πρόκειται περί απασχολήσεως έναντι αποδοχών ουχί κατωτέρων, και υπό όρους ουχί ολιγώτερον ευνοϊκούς των καθορισθέντων δυνάμει συλλογικής συμβάσεως ή διαιτητικής αποφάσεως εις το επάγγελμα ή την βιομηχανίαν ένθα θα απασχοληθή ή, ελλείψει τοιαύτης συμβάσεως ή αποφάσεως, των υπό καλών εργοδοτών γενικώς ανεγνωρισμένων.

7 του 92 του 1979.
Επιφύλαξις
υφισταμένων
δικαιωμάτων.

17. Όταν λόγω πλεονασμού, ως ούτος καθορίζεται εν τω άρθρω 18, εργοδοτούμενος δικαιούται εις οιαδήποτε άμεσον πληρωμήν λόγω πλεονασμού, χορήγημα λόγω απολύσεως, φιλοδώρημα ή οιαδήποτε άλλην πληρωμήν χορηγημένην εν σχέσει προς την απασχόλησίν του παρ' εργοδότη, είτε το δικαίωμα τούτο υφίσταται λόγω εθίμου, νόμου, συλλογικής συμφωνίας, συμβάσεως είτε δι' άλλον λόγον, ο εργοδοτούμενος λαμβάνει:

Τέταρτος Πίναξ.

(α) εκ του Ταμείου το ποσόν της πληρωμής λόγω πλεονασμού το οποίον δικαιούται συμφώνως προς τον Τέταρτον Πίνακα· και

(β) παρά του εργοδότη, ή εξ οιαδήποτε ταμείου ή άλλης διευθετήσεως λειτουργούσης διά λογαριασμόν του εργοδότη, το ποσόν κατά το οποίον η παρά του εργοδότη ή διά λογαριασμόν αυτού πληρωμή τυχόν υπερβαίνει το ποσόν της πληρωμής εκ του Ταμείου:

Νοείται ότι διά τους σκοπούς του παρόντος άρθρου οιαδήποτε εισφορά γενομένη υπό του εργοδοτούμένου έναντι της πληρωμής εις την οποίαν ούτος δικαιούται παρά του εργοδότη ή εξ οιαδήποτε ταμείου ή άλλης διευθετήσεως λειτουργούσης διά λογαριασμόν του εργοδότη, ως και οιαδήποτε τόκος επί τοιαύτης εισφοράς, δεν υπολογίζονται:

Νοείται περαιτέρω ότι διά τους σκοπούς του παρόντος άρθρου οιαδήποτε πληρωμή εκ ταμείου προνοίας δεν υπολογίζεται.

Πότε
εργοδοτούμενος
είναι πλεονάζων.
4 του 6 του 1973.
4 του 54 του 1980.

18. Διά τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, εργοδοτούμενος είναι πλεονάζων όταν η απασχόλησις του ετερματίσθη—

(α) διότι ο εργοδότης έπαυσεν ή προτίθεται να παύση να διεξάγη την επιχείρησιν εν τη οποία ο εργοδοτούμενος απησχολείτο· ή

(β) διότι ο εργοδότης έπαυσεν ή προτίθεται να παύση να διεξάγη επιχείρησιν εις τον τόπον όπου ο εργοδοτούμενος απησχολείτο:

Νοείται ότι το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών δυνατόν να αποφασίσει ότι αλλαγή του τόπου απασχολήσεως δεν προκαλεί πλεονασμόν όταν, κατά την γνώμη του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, είναι λογικόν ως προς τον εργοδοτούμενον ο οποίος διεκδικεί πληρωμήν λόγω πλεονασμού να αναμένηται όπως ο εργοδοτούμενος ούτος συνεχίση την απασχολήσιν του εις τον νέον τόπον απασχολήσεως· ή

(γ) ένεκα οιουδήποτε των ακολούθων άλλων λόγων σχετιζομένων προς την λειτουργίαν της επιχειρήσεως:

(i) εκσυγχρονισμού, μηχανοποιήσεως ή οιασδήποτε άλλης αλλαγής εις τας μεθόδους παραγωγής ή οργανώσεως η οποία ελαττώνει τον αριθμόν των αναγκαιούντων εργοδοτουμένων·

(ii) αλλαγών εις τα προϊόντα ή εις τας μεθόδους παραγωγής ή εις τας αναγκαιούσας ειδικότητας των εργοδοτουμένων·

(iii) καταργήσεως τμημάτων·

(iv) δυσκολιών εις την τοποθέτησιν προϊόντων εις την αγοράν ή πιστωτικών δυσκολιών·

(v) ελλείψεως παραγγελιών ή πρώτων υλών·

(vi) σπάνεως μέσων παραγωγής· και

(vii) περιορισμού του όγκου της εργασίας ή της επιχειρήσεως.

4 του 18 του 1990.
Περιπτώσεις μη
πληρωμής λόγω
πλεονασμού.

19.—(1) Εργοδοτούμενος δε δικαιούται σε πληρωμή λόγω πλεονασμού, αν πριν από την ημερομηνία του τερματισμού της απασχολήσής του συμπλήρωσε τη συντάξιμη ηλικία.

(2) Όταν η απασχόληση εργοδοτουμένου τερματίζεται μέσα στο χρονικό διάστημα των τελευταίων δώδεκα μηνών πριν από τη συμπλήρωση της συντάξιμης ηλικίας του, το ποσό της πληρωμής λόγω πλεονασμού δυνάμει του παρόντος Νόμου μειώνεται κατά ένα δωδέκατο για κάθε συμπληρωμένο μήνα της ηλικίας του εργοδοτουμένου που περιλαμβάνεται στο εν λόγω χρονικό διάστημα.

(3) Ο Υπουργός δύναται με Διάταγμα που δημοσιεύεται στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας να διαφοροποιεί την ηλικία και το χρονικό διάστημα που αναφέρονται στα εδάφια (1) και (2), αντίστοιχα:

Νοείται ότι ο Υπουργός πριν από την έκδοση τέτοιου Διατάγματος συμβουλευείται το Εργατικό Συμβουλευτικό Σώμα.

Περιπτώσεις μη
πληρωμής λόγω
πλεονασμού.
2 του 37 του 1988.

20. Εργοδοτούμενος δεν δικαιούται εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού—

(α) εάν προ του τερματισμού της απασχολήσεως ο εργοδότης προσφέρει άλλην κατάλληλον απασχολήσιν αντ' αυτής ο δε εργοδοτούμενος παραλόγως αρνήται την προσφοράν ταύτην.

(β) αποκλειστικώς λόγω τερματισμού της συμβάσεως απασχολήσεως συνετεία αλλαγής εργοδότη, όταν ο νέος εργοδότης ανανεώνη την υφισταμένην σύμβασιν απασχολήσεως·

Νοείται ότι το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών δύναται να χορηγήση πληρωμήν λόγω πλεονασμού δυνάμει του άρθρου 16 του παρόντος Νόμου, όταν ο εργοδοτούμενος δυνηθή να αποδείξη εύλογον αιτίαν, την οποίαν το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών ήθελε θεωρήσει ικανοποιητικήν, διά την μη αποδοχήν της προσφοράς ανανεώσεως της συμβάσεως απασχολήσεως υπό του νέου εργοδότη.

6 του 203 του 1990.
Κεφ. 113
9 του 1968
76 του 1977
17 του 1979
105 του 1985
198 του 1986
19 του 1990.

(γ) Αν ο εργοδότης του είναι εταιρεία εγγεγραμμένη με βάση τον περί Εταιρειών Νόμο και τον μεταθέτει σε κατάλληλη απασχόληση σε άλλη εταιρεία η οποία είναι συνδεδεμένη με την εταιρεία στην οποία απασχολείται:

Νοείται ότι για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, δύο εταιρείες θεωρούνται 'συνδεδεμένες εταιρείες' αν η μια είναι θυγατρική της άλλης ή αν και οι δύο εταιρείες είναι θυγατρικές τρίτης εταιρείας· ο όρος 'θυγατρική εταιρεία' έχει την έννοια που αποδίδεται σ' αυτόν από το άρθρο 148 του περί Εταιρειών Νόμου.

Κεφ. 113
9 του 1968
76 του 1977
17 του 1979
105 του 1985
198 του 1986
19 του 1990.

7 του 52(1) του 1994.

(δ) Αν πριν από τον τερματισμό της απασχολήσεως άλλος εργοδότης ο οποίος είναι εταιρεία στην οποία ο προηγούμενος εργοδότης είναι κύριος μέτοχος ή ασκεί ουσιαστικό έλεγχο προσφέρει στον εργοδοτούμενο κατάλληλη απασχόληση.

6 του 18 του 1977.
Αναπαλλο-τρίτου
πληρωμής λόγω
πλεονασμού.

20A—(1) Πάσα εκχώρησις ή επιβάρυνσις πληρωμής λόγω πλεονασμού, ως και πάσα συμφωνία προς εκχώρησιν ή επιβάρυνσιν αυτής, είναι άκυρος, εις περίπτωσιν δε πτωχεύσεως προσώπου δικαιουμένου εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού, η πληρωμή αυτή δεν περιέρχεται εις τον σύνδικον της πτωχεύσεως ή εις οιονδήποτε έτερον πρόσωπον ενεργούν διά λογαριασμόν των πιστωτών του πτωχεύσαντος.

Κεφ. 6.
11 του 1965.

(2) Ουδεμία πληρωμή λόγω πλεονασμού υπόκειται εις κατάσχεσιν δυνάμει του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου.

Προειδοποίησις
πλεονασμού εις τον
Υπουργόν.
7 του 203 του 1990

21.—(1) Ο εργοδότης κοινοποιεί στον Υπουργό οποιοδήποτε προβλεπόμενο πλεονασμό ένα τουλάχιστο μήνα πριν από την ημερομηνία που προβλέπεται να τερματιστεί η απασχόληση των επηρεαζόμενων εργοδοτούμενων.

(2) Η τοιαύτη κοινοποίησις είναι εν τω καθωρισμένω τύπω και περιλαμβάνει—

(α) τον αριθμόν των εργοδοτούμενων οι οποίοι πιθανώς να καταστώσι πλεονάζοντες·

(β) τον επηρεαζόμενον κλάδον ή κλάδους της επιχειρήσεως·

(γ) τα επαγγέλματα και, όπου είναι δυνατόν, τα ονόματα και τας οικογενειακάς υποχρεώσεις των επηρεασθησομένων εργοδοτούμενων· και

(δ) τους λόγους του πλεονασμού.

Δικαίωμα
πλεοναζόντων
εργοδοτούμενων
εις
επαναπρόσληψιν.

22. Όταν εργοδότης ο οποίος εκήρυξεν εργοδοτούμενους ως πλεονάζοντας επιθυμεί, εντός οκτώ μηνών αφ' ότου προέκυψεν ο πλεονασμός, να επαναυξήσει την εργατικήν του δύναμιν, του αυτού τύπου ή της αυτής ειδικότητος, ούτος δίδει προτεραιότητα κατά την πρόσληψιν εις τους επηρεασθέντας εκ του πλεονασμού εργοδοτούμενους, λαμβανομένων όμως υπ' όψιν των αναγκών λειτουργίας της επιχειρήσεως.

Επιφύλαξις.

23. Ουδέν των εν τω παρόντι μέρει διαλαμβανομένων ερμηνεύεται ως περιορίζον το δικαίωμα του εργοδότη όπως αποφασίζει περί του μεγέθους της εν τη επιχειρήσει του εργατικής δυνάμεως ή περί της εισαγωγής νέων τεχνικών ή άλλων

	μεθόδων.
Καθιδρυσίς ταμείου διά πλεονάζον προσωπικόν.	24.—(1) Το Υπουργικόν Συμβούλιον καθιδρύει Ταμείον διά πλεονάζον προσωπικόν. (2) Το Ταμείον κέκτηται νομικήν προσωπικότητα και την ικανότητα να συμβάλληται, να παρίσταται επί δικαστηρίου ως ενάγον ή εναγόμενον και να προβαίνη εις πάσαν ενέργειαν αναγκαίαν διά την λειτουργίαν του. Ειδικώτερον και άνευ επηρεασμού της γενικότητος των προηγουμένων, το Ταμείον κέκτηται την ικανότητα να υποβάλλη αιτήσεις εις το Δικαστήριον Εργατικών Διαφορών και να τυγχάνη ακροάσεως υπ' αυτού.
Εξουσία του Υπουργικού Συμβουλίου προς έκδοσιν Κανονισμών διά την διοίκησιν του Ταμείου.	25.—(1) Το Υπουργικόν Συμβούλιον εκδίδει Κανονισμούς διά την ρύθμισιν και την διοίκησιν του Ταμείου. Το Ταμείον ενεργεί πάσας τας πράξεις αυτού συμφώνως προς τους κανονισμούς:
7(α) του 18 του 1977.	(2) Οι κανονισμοί δύνανται να καθορίζωσι, μεταξύ άλλων— (α) το ποσόν της υπό του εργοδότη καταβλητέας εισφοράς δι' έκαστον εργοδοτούμενον· (β) τον χρόνον και τον τρόπον καταβολής και εισπράξεως των εις το Ταμείον καταβλητέων εισφορών ως και τον συντονισμόν της τοιαύτης καταβολής και εισπράξεως προς την καταβολήν και εισπράξιν των εισφορών των καταβλητέων δυνάμει οιουδήποτε νόμου εις άλλα ταμεία·
8 του 92 του 1979.	(γ) τον τρόπον κατά τον οποίον πληρωμή εκ του Ταμείου θα καταβάλληται εις εργοδοτούμενον και τας περιστάσεις υπό τας οποίας το προς λήψιν της τοιαύτης πληρωμής δικαίωμα απόλλυται·
5 του 54 του 1980.	(δ) ποινάς φυλακίσεως μη υπερβαινούσης τους έξ μήνας ή χρηματικές ποινάς μη υπερβαινούσας τας τριακοσίας λίρας, ή αμφοτέρας τας ποινάς ταύτας, δι' αδικήματα εν σχέσει προς την καταβολήν εισφορών εις το Ταμείον και την πληρωμήν ωφελημάτων εξ αυτού, και εν σχέσει προς παραβάσεις των κανονισμών, και, εν περιπτώσει καταδικής διά τοιαύτα αδικήματα, την καταβολήν εις το Ταμείον μη καταβληθεισών εισφορών ή την επιστροφήν εις το Ταμείον παρανόμως εισπραχθέντων ποσών· (ε) την ίδρυσιν Συμβουλίου του Ταμείου και τον καθορισμόν των αρμοδιοτήτων του τοιούτου Συμβουλίου· (στ) την εν όλω ή εν μέρει χρηματοδότησιν εκ του Ταμείου της επαγγελματικής επανεκπαιδεύσεως πλεοναζόντων εργοδοτούμενων·
2 του 26(1) του 2001.	(ζ) Την εν λόγω χρηματοδότηση εκ του Ταμείου, του Ταμείου για προστασία των δικαιωμάτων των εργοδοτούμενων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, που ιδρύθηκε με βάση το εδάφιο (1) του άρθρου 7 του περί Προστασίας των
25(1) του 2001.	Δικαιωμάτων των Εργοδοτούμενων σε Περίπτωση Αφερεγγυότητας του Εργοδότη Νόμου του 2001.
25(1) του 2001.	(η) Τη μεταφορά από την ημερομηνία δημοσίευσής του παρόντος Νόμου στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας εκ του Ταμείου του ποσού των Λ.Κ.1.000.000, στο Ταμείο για την προστασία των δικαιωμάτων των εργοδοτούμενων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, που ιδρύθηκε με βάση το εδάφιο (1) του άρθρου 7 του περί Προστασίας των Δικαιωμάτων των Εργοδοτούμενων σε Περίπτωση Αφερεγγυότητας του Εργοδότη Νόμου του 2001.

2 του 26(Ι) του 2001.	(θ) παν όπερ είναι αναγκαίον, επακόλουθον, παρεμπόπτον ή συμπληρωματικόν προς τα εν ταις προηγουμέναις παραγράφους του παρόντος εδαφίου αναφερόμενα θέματα·
	(ι) παν ότι δυνάμει του παρόντος Νόμου χρήζει ή είναι επιδεκτικόν καθορισμού·
	(κ) γενικώς διά την καλύτεραν πραγμάτωσιν των σκοπών του Ταμείου.
7(β) του 18 του 1977.	(3) Πριν ή εκδώση τους Κανονισμούς ή οιασδήποτε τροποποιήσεις αυτών, το Υπουργικόν Συμβούλιον συμβουλευεται, διά του Υπουργού, το Εργατικόν Συμβουλευτικόν Σώμα και το Συμβούλιον του Ταμείου.
	(4) Κανονισμοί εκδιδόμενοι επί τη βάσει του παρόντος άρθρου κατατίθενται εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων. Εάν μετά πάροδον τριάκοντα ημερών από της τοιαύτης καταθέσεως η Βουλή των Αντιπροσώπων δι' αποφάσεως αυτής δεν τροποποιήση ή ακυρώση τους ούτω κατατεθέντας Κανονισμούς εν όλω ή εν μέρει τότε ούτοι αμέσως μετά την πάροδον της ως άνω προθεσμίας δημοσιεύονται εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας και τίθενται εν ισχύϊ από της τοιαύτης δημοσιεύσεως. Εν περιπτώσει τροποποιήσεως τούτων εν όλω ή εν μέρει υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων ούτοι δημοσιεύονται εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας ως ήθελον ούτω τροποποιηθή υπ' αυτής και τίθενται εν ισχύϊ από της τοιαύτης δημοσιεύσεως.
8 του 18 του 1977. Εξαιρέσεις εκ της φορολογίας και της προς καταβολήν δασμών και τελών χαρτοσήμου υποχρεώσεως.	26. Το Ταμείον εξαιρείται— (α) της πληρωμής παντός τελωνειακού δασμού ή τέλους πληρωτέου δυνάμει του εκάστοτε εν ισχύϊ νόμου του αφορώντος εις πληρωμήν τοιούτου δασμού ή τέλους, επί μηχανημάτων, περιλαμβανομένων τμημάτων, εξαρτημάτων και ανταλλακτικών αυτών, συσκευών, οχημάτων, οργάνων, εργαλείων, εφοδίων και πάσης φύσεως υλικών άτινα εισάγονται προς ιδίαν χρήσιν του Ταμείου και δεν προορίζονται διά πώλησιν εις το κοινόν·
	(β) της πληρωμής τελών χαρτοσήμου πληρωτέων δυνάμει του εκάστοτε εν ισχύϊ νόμου του αφορώντος εις πληρωμήν τελών χαρτοσήμου·
	(γ) της πληρωμής παντός Κυβερνητικού φόρου ή φόρου ή τέλους τοπικής αρχής.
3 του 67 του 1972. 3 του 17 του 1968. Εξαιρέσεις ωρισμένων εργοδοτουμένων.	26Α.—(1) Ουδέν των εν τω παρόντι Μέρει εφαρμόζεται— (α) εις την περίπτωσιν εργοδοτουμένου υπό της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου ή των Ιδρυμάτων των Ναυτικών, Στρατιωτικών και Αεροπορικών Δυνάμεων (Ν.Α.Α.Φ.Ι.), του οποίου ο βασικός τόπος απασχολήσεως ευρίσκεται εν τη Δημοκρατία, νοουμένου ότι οι όροι εργασίας αυτού περιλαμβάνουσιν όρους εν σχέσει προς πληρωμάς λόγω πλεονασμού ουχί ολιγώτερον ευεργετικούς εις τον ως άνω εργοδοτούμενον ή αι διατάξεις του παρόντος Μέρους ή των δυνάμει του παρόντος Νόμου εκδοθέντων Κανονισμών·
	(β) εις κατηγορίας εργοδοτουμένων αι οποίαι ήθελον καθορισθή διά Διατάγματος εκδιδομένου υπό του Υπουργού:
9 του 18 του 1977.	Νοείται ότι πριν ή εκδώση οιονδήποτε τοιούτο Διάταγμα, ο Υπουργός συμβουλευεται το Εργατικόν Συμβουλευτικόν Σώμα και το Συμβούλιον του Ταμείου.
	(2) Ο εργοδότης οιονδήποτε εργοδοτουμένου όστις δυνάμει του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου εξαιρείται των διατάξεων του παρόντος Μέρους, δεν καταβάλλει οιασδήποτε εισφοράς εις το Ταμείον ούτε και προβαίνει εις οιασδήποτε άλλας πληρωμάς δυνάμει του Μέρους τούτου.
3 του 17 του 1968. Δαπάναι	26Β.—(1) Άπασαι αι δαπάναι αίτινες ήθελον διενεργηθή υπό του Υπουργού ή υφ' οιονδήποτε δημοσίου υπαλλήλου εν τη διαχειρίσει του Ταμείου καλύπτονται εκ

Διοικήσεως. του Παγίου Ταμείου της Δημοκρατίας.

(2) Το ποσόν το οποίον ο Υπουργός ήθελεν υπολογίσει, συμφώνως προς στοιχεία παρεχόμενα υπό του Γενικού Λογιστού, ως αντιστοιχούν προς τας εν τω εδαφίω (1) του παρόντος Κανονισμού δαπάνας, καταβάλλεται εκ του Ταμείου εις το Πάγιον Ταμείον της Δημοκρατίας καθ' ον χρόνον και τρόπον ο Γενικός Λογιστής ήθελεν εκάστοτε καθορίσει.

Μέρος V.—ΚΥΡΩΣΕΙΣ.

Αδικήματα. 27.—(1) Παν πρόσωπον το οποίον—

(α) εν γνώσει του ή αμελώς υποβάλλει οιανδήποτε απαιτήσιν διά πληρωμήν εκ του Ταμείου όταν τοιαύτη απαιτήσις είναι ψευδής ως προς οιαδήποτε ουσιώδες στοιχείον αυτής, ή

(β) εν γνώσει του ή αμελώς κάμνει προφορικώς ή εγγράφως οιανδήποτε ψευδή βεβαίωσιν εν σχέσει προς τοιαύτην απαιτήσιν· ή

(γ) παρουσιάζει προς εξέτασιν, εν σχέσει προς οιαδήποτε τοιαύτην απαιτήσιν, οιαδήποτε έγγραφον το οποίον γνωρίζει ότι έχει εσκεμμένως παραποιηθή,

6(α) του 54 του 1980.

είναι ένοχον αδικήματος και εν περιπτώσει καταδίκης υπόκειται εις χρηματικήν ποινήν μη υπερβαίνουσαν τας τριακοσίας λίρας ή εις φυλάκισιν μη υπερβαίνουσαν τους έξι μήνας ή εις αμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

6(β) του 54 του 1980.

(2) Παν πρόσωπον το οποίον εν γνώσει του ή αμελώς υποβοηθεί οιανδήποτε πρόσωπον όπως διαπράξη ή αποπειραθή να διαπράξη οιαδήποτε των εν τω εδαφίω (1) οριζόμενων αδικημάτων είναι ένοχον αδικήματος και εν περιπτώσει καταδίκης υπόκειται εις χρηματικήν ποινήν μη υπερβαίνουσαν τας τριακοσίας λίρας ή εις φυλάκισιν μη υπερβαίνουσαν τους έξι μήνας ή εις αμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

Αδίκημα υπό εργοδότη εν σχέσει προς πιστοποιητικόν.

28.—(1) Εργοδότης αρνούμενος να χορηγήση το υπό του άρθρου 8 οριζόμενον πιστοποιητικόν, αφού τούτο έχει ζητηθή εγγράφως υπό εργοδοτούμένου τινός, είναι ένοχος αδικήματος και εν περιπτώσει καταδίκης υπόκειται εις χρηματικήν ποινήν μη υπερβαίνουσαν τας πενήκοντα λίρας.

(2) Εργοδότης περιλαμβάνων ο,τιδήποτε δυσμενές προς τον εργοδοτούμενον εις πιστοποιητικόν εκδιδόμενον συμφώνως προς το άρθρον 8 είναι ένοχος αδικήματος και εν περιπτώσει καταδίκης υπόκειται εις χρηματικήν ποινήν μη υπερβαίνουσαν τας πενήκοντα λίρας.

Αδίκημα υπό εργοδότη εν σχέσει προς προτιθέμενον πλεονασμόν.

29.—(1) Εργοδότης παραλείπων, άνευ ευλόγου αιτίας, να κοινοποιήση εις τον Υπουργόν προτιθέμενον πλεονασμόν, ως απαιτείται υπό του εδαφίου (1) του άρθρου 21, είναι ένοχος αδικήματος και εν περιπτώσει καταδίκης υπόκειται εις χρηματικήν ποινήν μη υπερβαίνουσαν τας πενήκοντα λίρας.

(2) Εργοδότης ο οποίος, όταν διδη κοινοποιήσιν εις τον Υπουργόν δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 21, παραλείπει, άνευ ευλόγου αιτίας, να παράσχη τα υπό του εδαφίου (2) του ρηθέντος άρθρου καθοριζόμενα στοιχεία είναι ένοχος αδικήματος και εν περιπτώσει καταδίκης υπόκειται εις χρηματικήν ποινήν μη υπερβαίνουσαν τας πενήκοντα λίρας.

8 του 203 του 1990.
Αδίκημα εργοδότη σε σχέση με μετάθεση ή μεταφορά εργοδοτούμένου σε άλλο εργοδότη.

29A. Εργοδότης ο οποίος παραλείπει να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του άρθρου 15Α είναι ένοχος αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης υπόκειται σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις επτακόσιες πενήντα λίρες.

Μέρος VI.—ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΝΟΜΟΥ.

- 3 του 6 του 1973.
Αρμοδιότης του
Δικαστηρίου
Εργατικών
Διαφορών.
- 30.—(1) Το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών κέκτηται αποκλειστικήν αρμοδιότητα να αποφασίζει επί απασών των εργατικών διαφορών των αναφουομένων συνεπεία της εφαρμογής του παρόντος Νόμου ή οϊωνδήποτε Κανονισμών εκδοθέντων δυνάμει αυτού ή αμφοτέρων, περιλαμβανομένου και παντός παρεμπόπτοντος ή συμπληρωματικού προς τοιαύτας διαφοράς θέματος.
- 2 του 110(Ι) του
2003.
- (2) Ουδέν των εν τω παρόντι άρθρω ερμηνεύεται ως επηρεάζον το δικαίωμα εργοδοτουμένου όπως, αναφορικώς προς τερματισμόν απασχολήσεως, προσφύγη εις το Επαρχιακόν Δικαστήριο της Επαρχίας εν η ο εργοδοτουμένος ηργοδοτείτο κατά τον χρόνον καθ' ον ανέκυψεν η διαφορά εις περίπτωσιν καθ' ην η αξίωσις αυτού είναι δι' αποζημιώσεϊς υπερβαινούσας τας διά του παρόντος Νόμου δυναμένας να διεκδικηθώσι.
- 3 του 159(Ι) του
2002.
- (3) Καταργήθηκε.
- Είσπραξις ποσών
επιδικασθέντων
υπό του
Δικαστηρίου
Εργατικών
Διαφορών.
- 31.—(1) Απόφασις του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών επιδικάζουσα οϊονδήποτε ποσόν εκτελείται κατά τον αυτόν τρόπον ως απόφασις πολιτικού Δικαστηρίου.
- 4 του 6 του 1973
- (2) Ποσόν επιδικασθέν υπό του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών περιλαμβάνεται μεταξύ των χρεών τα οπιοία—
- Κεφ. 5.
- (α) δυνάμει του άρθρου 30 του περί Πτωχεύσεως Νόμου, κατά την διανομήν της ιδιοκτησίας ή του ενεργητικού πτωχεύσαντος δέον να πληρωθώσι κατά προτεραιότητα έναντι πάντων των άλλων χρεών· και
- Κεφ. 113.
- (β) δυνάμει του άρθρου 300 του περί Εταιρειών Νόμου, κατά την εκκαθάρισιν εταιρείας δέον να πληρωθώσι κατά προτεραιότητα έναντι πάντων των άλλων χρεών,
- 2 του 111(Ι) του
2001.
- ανεξάρτητα από το χρόνο υποβολής της αίτησης στο Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών.
- 4 του 6 του 1973.
- Κεφ. 5.
Κεφ. 113.
- (3) Όταν κατά τον χρόνον της επιδικάσεως υπό του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, έχη αρχίσει διαδικασία αναφορικώς προς τον εργοδότην δυνάμει του περί Πτωχεύσεως Νόμου ή του Μέρους V του περί Εταιρειών Νόμου ο εργοδοτουμένος προς τον οπιοόν ενένετο η επιδικάσις εισπράττει ολόκληρον το επιδικασθέν ποσόν εκ του Ταμείου. Τα δικαιώματα του εργοδοτουμένου αναφορικώς προς πάσαν επιδικασθείσαν πληρωμήν καταβλητέαν απ' ευθείας υπό του εργοδότη μεταβιβάζονται εις το Ταμείον.
- Ημερομηνία
ενάρξεως ισχύος.
32. Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται εις ημέραν ορισθησομένην διά γνωστοποιήσεως του Υπουργικού Συμβουλίου δημοσιευομένης εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΙΝΑΞ
(Άρθρον 3 και Άρθρον 16)

1. Πάσα αποζημίωσις επιδικαζομένη εις εργοδοτουμένον υπό του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών δυνάμει του άρθρου 3 υπολογίζεται ως εκτίθεται εις τον παρόντα Πίνακα.

9(α) του 92 του 1979.
10 του 18 του 1977.

2. Εν ουδεμιά περιπτώσει η αποζημίωσις θα είναι μικροτέρα του ποσού το οπιοόν ο εργοδοτουμένος θα ελάμβανεν εάν είχε κηρυχθή υπό του εργοδότη του ως πλεονάζων και εδικαιούτο εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού δυνάμει του Μέρους IV, ως αύτη υπολογίζεται δυνάμει του Τετάρτου Πίνακος, λαμβανομένης όμως υπ' όψιν απασχολήσεως από της 1ης Ιανουαρίου, 1960, λαμβανομένης όμως υπ' όψιν απασχολήσεως από της 1ης Ιανουαρίου, 1960.

9(β) του 92 του 1979.

3. Εν ουδεμιά περιπτώσει η αποζημίωσις θα υπερβαίνει τα ημερομίσθια δύο ετών.

4. Πλην ως προνοείται υπό των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος Πίνακος, το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών έχει απόλυτον διακριτικήν εξουσίαν ως προς το υπ' αυτού επιδικασθησόμενον ποσόν. Κατά τον υπολογισμόν όμως του επιδικασθησόμενου τούτου ποσού, το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών δέον να λάβη υπ' όψιν του, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

- (α) τα ημερομίσθια και πάσας τας άλλας απολαβάς του εργοδοτουμένου·
- (β) την διάρκειαν της υπηρεσίας του εργοδοτουμένου·
- (γ) την απώλειαν προοπτικής σταδιοδρομίας του εργοδοτουμένου·
- (δ) τας πραγματικάς συνθήκας του τερματισμού των υπηρεσιών του εργοδοτουμένου·
- (ε) την ηλικίαν του εργοδοτουμένου.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΙΝΑΞ
(Άρθρον 13 και Άρθρον 16)

Μέρος Ι.
ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ

1.—(1) Η περίοδος απασχολήσεως υπολογίζεται εις εβδομάδας.

3 του 167 του 1987.

Νοείται ότι διά τον υπολογισμόν της εις εβδομάδας περιόδου απασχολήσεως λιμενεργάτου, εγγεγραμμένου ή μη, διά το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου, 1964, έως την 5ην Οκτωβρίου, 1980, εκάστη εβδομαδιαία εισφορά εις το Ταμείον Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ενεργηθείσα διά την απασχόλησιν αυτού δυνάμει οιουδήποτε περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου, προϊσχύσαντος των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων του 1980 μέχρι το 1987, αναλογεί προς μίαν εβδομάδα απασχολήσεως.

41 του 1980
48 του 1982
11 του 1983
7 του 1984
10 του 1985
116 του 1985
4 του 1987.

8(α) του 52(1)
του 1994.

Νοείται περαιτέρω ότι, για τον υπολογισμό σε εβδομάδες της περιόδου απασχολήσεως εργοδοτουμένου που αναφέρεται στην τρίτη επιφύλαξη του εδαφίου (1) του άρθρου 16, οι διατάξεις των υποπαραγράφων (2)(β)(ii)(iii) και (iv) της παραγράφου 1 του παρόντος Μέρους δεν εφαρμόζονται.

8(β) του 52(1) του 1994.

(2) Κατά τον υπολογισμόν της περιόδου απασχολήσεως λογίζονται αι ακόλουθοι εβδομάδες:

2 του 79(1) του 2002.

(α) εβδομάς κατά την οποίαν ο εργοδοτούμενος ειργάσθη επί 18 ή πλείονας ώρας·

(β) εβδομάς κατά την οποίαν ο εργοδοτούμενος ήτο—

(i) ανίκανος προς εργασίαν λόγω ασθενείας, βλάβης, τοκετού ή νόσου·

(ii) απών εκ της εργασίας του λόγω προσωρινής διακοπής εργασιών·

(iii) απών εκ της εργασίας του υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε δυνάμει διευθετήσεως ή εθίμου ή νόμου η σχέσις εργοδότη και εργοδοτουμένου θεωρείται υπό του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών ως συνεχιζομένη·

(iv) απών εκ της εργασίας του προ της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου λόγω εργατικής διαφοράς.

4(α) του 70(I) του 2002.

(ν) απών από την εργασία του με γονική άδεια·

2. Όταν κατά ή μετά την ορισθείσαν ημέραν ο εργοδοτούμενος απουσιάζη εκ της εργασίας του καθ' οιανδήποτε εβδομάδα λόγω εργατικής διαφοράς, τότε η εβδομάς αυτή δεν λογίζεται κατά τον υπολογισμόν της περιόδου απασχολήσεως.

11(α) του 18 του 1977.

10(α) του 92 του 1979.

9 του 203 του 1990.

3. Αι προηγούμεναι διατάξεις του παρόντος Πίνακος εφαρμόζονται μόνον εις απασχόλησιν παρά τω αυτώ εργοδότη:

Νοείται ότι όταν η επιχείρηση ή τμήμα της επιχείρησης εργοδότη μεταβιβάζεται ως έχει σε άλλο εργοδότη ή όταν ο εργοδοτούμενος μετατίθεται από μια εταιρεία σε άλλη σύμφωνα με την παράγραφο (γ) του άρθρου 20 του παρόντος Νόμου, τότε όλες οι εβδομάδες απασχόλησης στον πρώτο εργοδότη θεωρούνται κατά τον υπολογισμό της περιόδου απασχόλησης ως απασχόληση στο δεύτερο εργοδότη.

11(β) του 18 του 1977.

10(β) του 92 του 1979.

4. Προκειμένου περί εργοδοτούμενου ο οποίος απησχολήθη διά περίοδον ουχί ολιγωτέραν των είκοσι έξ εβδομάδων μεταξύ της 2ας Οκτωβρίου, 1972 και της 14ης Ιουλίου, 1974, το χρονικόν διάστημα μεταξύ της 15ης Ιουλίου, 1974 και της 3ης Οκτωβρίου, 1976, λογίζεται ως περίοδος απασχολήσεως μετά του εργοδότη υπό του οποίου ο εργοδοτούμενος απησχολείτο την 18ην Απριλίου, 1977, ή, εάν δεν απησχολείτο κατά την ημέραν ταύτην, μετά του πρώτου εργοδότη υπό του οποίου απησχολήθη μετά την ως είρηται ημέραν:

Νοείται ότι το ως είρηται διάστημα αυξάνεται κατά τον αριθμόν εβδομάδων συνεχούς απασχολήσεως του εργοδοτούμενου εν τη υπηρεσία του εργοδότη υπό του οποίου ούτος απησχολείτο κατά την 14ην Ιουλίου, 1974:

Νοείται, περαιτέρω ότι, εάν η περίοδος της απασχολήσεως του εργοδοτούμενου μεταξύ της 1ης Οκτωβρίου, 1973 και της 14ης Ιουλίου, 1974, είναι αδύνατον να αποδειχθή, το χρονικόν διάστημα το οποίον λογίζεται ως περίοδος απασχολήσεως άρχεται την 1ην Οκτωβρίου, 1973 και ουχί την 15ην Ιουλίου, 1974.

5. Η παράγραφος 4 εφαρμόζεται μόνον διά τους σκοπούς υπολογισμού του ποσού της πληρωμής λόγω πλεονασμού εκ του Ταμείου.

6. Ουδεμία περίοδος λογίζεται ως περίοδος απασχολήσεως δυνάμει της παραγράφου 4, εφ' όσον αυτή, υπελογίσθη διά σκοπούς αποζημιώσεως ή πληρωμής δυνάμει του παρόντος Νόμου αναφορικώς προς προγενέστερον τερματισμόν απασχολήσεως του εργοδοτούμενου.

Μέρος II. ΤΟ ΣΥΝΕΧΕΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ

11(β) του 18 του 1977.

10(β) του 92 του 1979.

7. Το συνεχές απασχολήσεως δεν διακόπτεται λόγω οιουδήποτε των ακολούθων:

(α) απουσίας εκ της εργασίας οφειλομένης εις υπηρεσίαν εις τας ενόπλους δυνάμεις της Κυπριακής Δημοκρατίας·

(β) απουσίας εκ της εργασίας οφειλομένης εις εργατικήν διαφοράν·

(γ) αλλαγής εργοδότη ως εκτίθεται εν τη επιφυλάξει της παραγράφου 3 του παρόντος Πίνακος·

(δ) απουσίας εκ της εργασίας λόγω ασθενείας, βλάβης, τοκετού ή νόσου·

(ε) απουσίας εκ της εργασίας λόγω προσωρινής διακοπής εργασιών·

(στ) απουσίας εκ της εργασίας υπό τιοιούτας συνθήκας ώστε δυνάμει διευθετήσεως ή εθίμου ή νόμου η σχέσις εργοδώτου και εργοδωτουμένου θεωρείται υπό του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών ως συνεχιζομένη·

8(γ) του 52(1) του 1994.

(ζ) Απουσίας από την εργασία λόγω απασχόλησης στο εξωτερικό σε επιχείρηση η οποία ανήκει εξ ολοκλήρου ή κατά κύριο λόγο στον εργοδότη.

(η) απουσίας εκ της εργασίας επ' άδεια μετά ή άνευ απολαβών·

(θ) απουσίας εκ της εργασίας οφειλομένης εις ανωτέραν βίαν, πολεμικήν ενέργειαν, πολιτικήν εξέγερσιν ή θεομηνίαν.

4(β) του 70(1) του 2002.

(ι) απουσίας από την εργασία με γονική άδεια ή με άδεια για λόγους ανωτέρας βίας.

ΤΡΙΤΟΣ ΠΙΝΑΞ
(Άρθρον 11 και Άρθρον 14)

ΠΛΗΡΩΜΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΠΟΙΑΣ Ο ΕΡΓΟΔΩΤΟΥΜΕΝΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΔΙΑΡΚΟΥΣΗΣ ΤΗΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

1. Όταν ο εργοδωτουμένος εργάζεται αντί ωρισμένου ημερομισθίου δικαιούται εις το ωρισμένον τούτο ημερομισθιον διαρκούσης της περιόδου της προειδοποίησεως, εκτός εάν άλλως προβλέπεται δυνάμει του παρόντος Πίνακος.

2. Όταν η αμοιβή του εργοδωτουμένου βασίζεται επί του αριθμού των ωρών τας οποίας εργάζεται και δεν ποικίλλει αναλόγως του ποσού της εκτελουμένης εργασίας, ο εργοδωτουμένος πληρώνεται διά τον αριθμόν των ωρών τας οποίας ειργάσθη διαρκούσης της περιόδου της προειδοποίησεως.

3.—(1) Όταν εργοδωτουμένος ο οποίος καλύπτεται υπό των διατάξεων της παραγράφου 1 ανωτέρω είναι—

(α) έτοιμος και πρόθυμος να εργασθή αλλά δεν παρέχεται εις αυτόν εργασία υπό του εργοδώτου· ή

(β) ανίκανος προς εργασίαν λόγω ασθενείας, βλάβης, τοκετού ή νόσου·

(γ) απών επ' άδεια,

5(α) του 70(1) του 2002.

(δ) απών με γονική άδεια·

λαμβάνει τότε την υπό της ρηθείσης παραγράφου 1 καθοριζομένην αμοιβήν.

(2) Όταν εργοδωτουμένος ο οποίος καλύπτεται υπό των διατάξεων της παραγράφου 2 ανωτέρω είναι—

(α) έτοιμος και πρόθυμος να εργασθή αλλά δεν παρέχεται εις αυτόν εργασία υπό του εργοδώτου· ή

(β) ανίκανος προς εργασίαν λόγω ασθενείας, βλάβης, τοκετού ή νόσου·

(γ) απών επ' άδεια,

5(β) του 70(1) του 2002.

(δ) απών με γονική άδεια·

τότε ο εργοδότης καταβάλλει εις τον εργοδωτουμένον δι' εκάστην εβδομάδα της περιόδου της προειδοποίησεως ουχί ολιγώτερον του μέσου όρου των εβδομαδιαίων ημερομισθίων του κατά τας τελευταίας δώδεκα πλήρεις εβδομάδας προτού δοθή η προειδοποίησις:

3(α) του 79(1) του 2002.

Νοείται ότι ουδεμία εβδομάς λογίζεται ως πλήρης εβδομάς προς τον σκοπόν τούτον εκτός εάν ο

εργοδοτούμενος ειργάσθη επί 18 τουλάχιστον ώρας κατά την εβδομάδα ταύτην.

(3) Πάσα πληρωμή γενομένη εις τον εργοδοτούμενον υπό του εργοδότη υπό μορφήν πληρωμής λόγω ασθενείας λογίζεται έναντι της δυνάμει της παραγράφου ταύτης υποχρεώσεως του εργοδότη.

4. Όταν ο εργοδοτούμενος πληρώνεται επί ωριαίας βάσεως, η πληρωμή του κατά την διάρκειαν της περιόδου της προειδοποιήσεως δεν είναι ολιγώτερα της πληρωμής διά τον αριθμόν των ωρών τας οποίας ειργάσθη διαρκούσης της περιόδου της προειδοποιήσεως επί τη βάσει του μέσου όρου ωριαίας αμοιβής κατά τας τέσσαρας τελευταίας πλήρεις εβδομάδας προτού δοθή η προειδοποίησις:

3(β) του 79(1) του 2002.

Νοείται ότι ουδεμία εβδομάς λογίζεται ως πλήρης εβδομάς προς τον σκοπόν τούτον εκτός εάν ο εργοδοτούμενος ειργάσθη επί 18 τουλάχιστον ώρας κατά την εβδομάδα ταύτην.

5. Όταν ο εργοδοτούμενος δεν έχει καθωρισμένον ημερομίσθιον ή μισθόν και όταν δεν πληρώνεται επί ωριαίας βάσεως άνευ συσχετισμού προς το ποσόν της γενομένης εργασίας, τότε ο εργοδοτούμενος δικαιούται εις πληρωμήν διαρκούσης της περιόδου της προειδοποιήσεως ως ακολούθως:

(α) δι' εκάστην εβδομάδα του χρονικού διαστήματος της προειδοποιήσεως ο εργοδότης πληρώνει τον εργοδοτούμενον ουχί ολιγώτερον του μέσου όρου των εβδομαδιαίων ημερομισθίων του κατά τας τελευταίας δώδεκα πλήρεις εβδομάδας προτού δοθή η προειδοποίησις:

3(γ) του 79(1) του 2002.

Νοείται ότι ουδεμία εβδομάς λογίζεται ως πλήρης εβδομάς προς τον σκοπόν τούτον εκτός εάν ο εργοδοτούμενος ειργάσθη επί 18 τουλάχιστον ώρας κατά την εβδομάδα ταύτην.

(β) η δυνάμει της υποπαραγράφου (α) ανωτέρω υποχρέωσις του εργοδότη είναι υπό τον όρον ότι ο εργοδοτούμενος είναι έτοιμος και πρόθυμος να εκτελέση εργασίαν ευλόγου φύσεως ίνα κερδίζη αμοιβήν προς το εν τη παραγράφω (α) ανωτέρω οριζόμενον ποσόν:

Νοείται ότι ο εργοδότης υποχρεούται να πληρώνη τον εργοδοτούμενον ως καθορίζεται εν τη παρούση παραγράφω εάν ο εργοδοτούμενος είναι—

(i) απών εκ της εργασίας του λόγω ασθενείας, τεκνογονίας, βλάβης, τοκετού ή νόσου·

(ii) απών επ' άδεια·

5(γ) του 70(1) του 2002.

(iii) απών με γονική άδεια.

(γ) οιαδήποτε πληρωμή λόγω ασθενείας καταβαλλομένη υπό του εργοδότη λογίζεται έναντι της δυνάμει της υποπαραγράφου (β) ανωτέρω υποχρεώσεως αυτού·

(δ) όταν η προειδοποίησις εδόθη υπό του εργοδοτούμενου, η δυνάμει της παραγράφου ταύτης υποχρέωσις του εργοδότη δεν δημιουργείται εκτός εάν και μέχρις ότου ο εργοδοτούμενος εγκαταλείψη την εργασίαν του δυνάμει της προειδοποιήσεως.

6. Ουδεμία πληρωμή οφείλεται δυνάμει του παρόντος Πίνακος δι' οιαδήποτε περίοδον καθ' ην ο εργοδοτούμενος απουσιάζει εκ της εργασίας του λόγω εργατικής διαφοράς.

7. Εάν διαρκούσης της περιόδου προειδοποιήσεως ο εργοδότης νομίμως απολύη τον εργοδοτούμενον, ουδεμία πληρωμή οφείλεται δυνάμει του παρόντος Πίνακος διά την υπολειπομένην περίοδον της προειδοποιήσεως.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΠΙΝΑΞ (Άρθρον 16 και Άρθρον 17.)

11(α) του 92 του 1979

1. Εργοδοτούμενος ο οποίος καθίσταται πλεονάζων υπό την έννοιαν του άρθρου 18 λαμβάνει εκ του Ταμείου πληρωμήν λόγω πλεονασμού υπολογιζομένην ως ακολούθως:

(α) Διά τα πρώτα τέσσαρα έτη συνεχούς απασχολήσεως, δύο εβδομάδων ημερομίσθια δι' εκάστην

περίοδον απασχολήσεως πενήντα δύο εβδομάδων·

(β) από του πέμπτου μέχρι και του δεκάτου έτους συνεχούς απασχολήσεως, δύο και ημισείας εβδομάδων ημερομίσθια δι' εκάστην περίοδον απασχολήσεως πενήντα δύο εβδομάδων·

(γ) από του ενδεκάτου μέχρι και του δεκάτου πέμπτου έτους συνεχούς απασχολήσεως, τριών εβδομάδων ημερομίσθια δι' εκάστην περίοδον απασχολήσεως πενήντα δύο εβδομάδων·

(δ) από του δεκάτου έκτου μέχρι και του εικοστού έτους συνεχούς απασχολήσεως, τριών και ημισείας εβδομάδων ημερομίσθια δι' εκάστην περίοδον απασχολήσεως πενήντα δύο εβδομάδων· και

9(α) του 52(Ι) του 1994.

(ε) από του εικοστού πρώτου μέχρι και του εικοστού πέμπτου έτους συνεχούς απασχολήσεως, τεσσάρων εβδομάδων ημερομίσθια δι' εκάστην περίοδον απασχολήσεως πενήντα δύο εβδομάδων·

Νοείται ότι, αν η ολική περίοδος συνεχούς απασχόλησης δεν αποτελεί ακέραιο αριθμό ετών, οποιοδήποτε υπόλοιπο περιόδου απασχόλησης 26 ή περισσότερων εβδομάδων θεωρείται ένα έτος απασχόλησης.

9(β) του 52(Ι) του 1994.

1Α. Προκειμένου περί εργοδοτούμενου που αναφέρεται στην επιφύλαξη του όρου 'εργοδοτούμενος', η πληρωμή την οποία δικαιούται είναι ίση με ποσοστό 1% του εβδομαδιαίου ημερομισθίου του πολλαπλασιαζομένου επί 52 και επί τα έτη υπηρεσίας.

12 του 18 του 1977.

11(β) του 92 του 1979

2. Ουδεμία πληρωμή καταβάλλεται δι' οιαδήποτε απασχόλησιν προ της 1ης Ιανουαρίου, 1964.

3. Η διάρκεια της περιόδου απασχολήσεως και το εάν η απασχόλησις ήτο συνεχής ή μη αποφασίζονται συμφώνως προς τον Δεύτερον Πίνακα.

4 του 67 του 1972.

11(γ) του 92 του 1979

7 του 54 του 1980.

2 του 12 του 1983.

4 του 167 του 1987.

9(γ) του 52(Ι) του 1994.

4. Διά τους σκοπούς του παρόντος Πίνακος, το ποσόν των εβδομαδιαίων ημερομισθίων είναι το ποσόν εις το οποίον ο εργοδοτούμενος θα εδικαιούτο κατά την τελευταίαν εβδομάδα της απασχολήσεως του, ως τούτο υπολογίζεται συμφώνως προς τον Τρίτον Πίνακα:

Νοείται ότι, προκειμένου περί λιμενεργάτου, εγγεγραμμένου ή μη, διά τον υπολογισμόν των εβδομαδιαίων ημερομισθίων λαμβάνεται υπ' όψιν ο μέσος όρος ημερομισθίου αυτού, κατά το τελευταίον, προ της απολύσεώς του, ημερολογιακόν έτος.

41 του 1980

48 του 1982

11 του 1983

7 του 1984

10 του 1985

116 του 1985

4 του 1987

199 του 1987

214 του 1987

68 του 1988

96 του 1989

136 του 1989

17 του 1990

218 του 1991

98(Ι) του 1992

64(Ι) του 1993.

Νοείται ότι κατά τον υπολογισμό της εβδομαδιαίας αμοιβής οποιοδήποτε ποσό το οποίο υπερβαίνει το τετραπλάσιο του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών, όπως τούτο εκάστοτε καθορίζεται στους περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμους του 1980 μέχρι 1993, δε λαμβάνεται υπόψη.

9(δ) του 52(Ι) του 1994.

Νοείται περαιτέρω ότι ο Υπουργός δύναται, διά διατάγματος, να προβλέψη δι' υψηλότερον ποσόν του άνω αναφερομένου ποσού.

5 του 67 του 1972.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου (67 του 1972) άρχεται εις ημερομηνίαν ορισθησομένην υπό του Υπουργικού Συμβουλίου διά γνωστοποιήσεως δημοσιευομένης εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας.

Άρθρο 13 του 18 του 1977

Η ισχύς των άρθρων 1 και 2 του παρόντος Νόμου άρχεται την 1ην Απριλίου, 1977 και των άρθρων 6, 7, 8 και 9 την 18ην Απριλίου, 1977, των δε λοιπών άρθρων άρχεται την 18ην Απριλίου, 1977 και λήγει την 3ην Απριλίου, 1979.

Άρθρο 2 του 30 του 1979

Η ισχύς των άρθρων 3, 4, 5, 10, 11 και 12 του περί Τερματισμού Απασχολήσεως (Τροποποιητικού) Νόμου του 1977 (Αρ. 18 του 1977) παρατείνεται μέχρι της 30ης Ιουνίου, 1979, συμπεριλαμβανομένης.

Άρθρο 2 του 57 του 1979

Η ισχύς των άρθρων 3, 4, 5, 10, 11 και 12 του περί Τερματισμού Απασχολήσεως (Τροποποιητικού) Νόμου του 1977 παρατείνεται μέχρι της 28ης Οκτωβρίου, 1979, συμπεριλαμβανομένης.

Άρθρο 2 του 82 του 1979

Η ισχύς των άρθρων 3, 4, 5, 10, 11 και 12 του περί Τερματισμού Απασχολήσεως (Τροποποιητικού) Νόμου του 1977 παρατείνεται μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου, 1979, συμπεριλαμβανομένης.

Άρθρο 12 του 92 του 1979

Το δικαίωμα παντός προσώπου εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού διά τερματισμόν απασχολήσεως γενόμενον καθ' οιονδήποτε χρόνον από της 18ης Απριλίου, 1977 μέχρι και της 9ης Δεκεμβρίου, 1979, διέπεται υπό των διατάξεων του περί Τερματισμού Απασχολήσεως (Τροποποιητικού) Νόμου του 1977.

Άρθρο 13 του 92 του 1979

Ανεξαρτήτως των διατάξεων των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων του 1972 έως 1979, το δικαίωμα παντός προσώπου εις επίδομα μητρότητας, επίδομα ασθενείας, επίδομα ανεργίας ή επίδομα σωματικής βλάβης δυνάμει των προειρημένων Νόμων, ουδόλως επηρεάζεται εκ της λήψεως πληρωμής λόγω πλεονασμού εκ του Ταμείου διά τερματισμόν απασχολήσεως γενόμενον κατά ή μετά την 10ην Δεκεμβρίου, 1979.

14 του 92 του 1979.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου (92 του 1979) άρχεται την 10ην Δεκεμβρίου, 1979.

8 του 54 του 1980.

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος Νόμου (54 του 1980) άρχεται την 6ην Οκτωβρίου, 1980.

3 του 12 του 1983.

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος Νόμου (12 του 1983) άρχεται την 4ην Απριλίου, 1983.

3 του 37 του 1988.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου (37 του 1988) λογίζεται ότι άρχισε την 1η Ιουλίου 1987.

5 του 18 του 1990.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου (18 του 1990) αρχίζει στις 2 Απριλίου, 1990.

10 του 52(I) του 1994.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου (52(I) του 1994) αρχίζει την 1η Ιουλίου 1994 εκτός από τις παραγράφους (γ) και (δ) του άρθρου 9 των οποίων η ισχύς αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1995.

3 του 111(I) του 2001.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου (111(I) του 2001) λογίζεται ότι άρχισε την 28η Δεκεμβρίου 2000.

6 του 70(I) του 2002.

Ο παρών Νόμος (70(I) του 2002) τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2003.

4 του 79(I) του 2002.

Ο παρών Νόμος (79(I) του 2002) τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2003.

3 του 212(I) του 2002.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου (212(I) του 2002) λογίζεται ότι άρχισε την 1η Ιανουαρίου 2001.